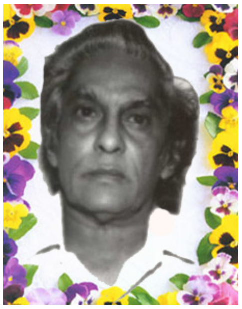

అడుగో అతడే హంతకుడు

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఒక్కతే వచ్చి డబుల్ రూం తీసుకుందిట. సాయంకాలానికి తన భర్త వస్తాడని చెప్పిందిట."

"సాయంకాలం ఆమె భర్త వచ్చాడా?"

"ఆ!"

"అతని పేరు?"

"సూర్యప్రకాశ్ అని హోటలు పుస్తకంలో రాశాడు."

"మీరెక్కణ్ణించి ఫోన్ చేస్తున్నారు?"

"హోటల్ పాలెస్ నించే."

"నేను అక్కడికి వస్తున్నాను మీరు ఉంటారా?"

"ఉంటాను."

యుగంధర్ క్రిజ్లర్ కారులో బయలుదేరాడు.

14

బొంబాయిలాటి మహానగరంలో ఒక మనిషి కోసం వెతకడం ఎంత కష్టమో రాజుకి తెలుసు. అయినా ఫస్టుక్లాసులో దాదాపు రెండురోజులపాటు ప్రయాణం చేసిన మనిషి రైలు స్టేషన్లో దిగగానే మాయమవడం కష్టం. తోటి ప్రయాణీకులుంటారు. వాళ్ళనించయినా కొంత తెలుస్తుంది అనే ధైర్యంతోనే రాజు బొంబాయి శాంతాక్రజ్ విమానాశ్రయంలో దిగాడు. సూర్యప్రకాశ్‌తోపాటు అదే కంపార్టుమెంటులో ప్రయాణం చేసిన నలుగురి పేర్లుకూడా రాజు రాసుకున్నాడు. వాళ్ళల్లో ఇద్దరు బొంబాయి నగర వాస్తవ్యులు. రాజు హోటల్‌కి వెళ్ళగానే టెలిఫోన్ డైరెక్టరీ తిప్పి చూశాడు. హీరాలాల్ మదనలాల్ అనే పేరుకోసం వెతికాడు. దొరికింది. ఆ నెంబరుకు ఫోన్ చేసి "హీరాలాల్‌గారున్నారా?" అడిగాడు. "యస్. హు యీజ్ స్పీకింగ్?"

"నా పేరు రాజు. నేను మద్రాసునుంచి వచ్చాను. మీరు పదిరోజుల క్రితం మద్రాసు నుంచి వచ్చారు కదూ?"

"యస్."

"మీతోపాటు మద్రాసునుంచి అదే రైలు పెట్టెలో సూర్యప్రకాశ్ అనే ఆయన ప్రయాణం చేశారు ఆయన బొంబాయిలో ఎక్కడ ఉన్నారో తెలుసా?"

"ఆయనతో మీకేం పని?" అడిగాడు హీరాలాల్.

"నేను డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌గారి అసిస్టెంటుని. ఒక కేసు సందర్భంలో ఆయన్ని కలుసుకోవాలి" అన్నాడు రాజు.

అవతల ఒక నిముషం పాటు నిశ్శబ్దం.

"మీరు ఒక్కరే వచ్చారా? యుగంధర్‌గారు కూడా వచ్చారా?"

"నేను ఒక్కణ్ణే వచ్చాను. దయచేసి నేను అడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పగలరా? సూర్యప్రకాశ్ అనే అతను ఎక్కడ దిగాడో తెలుసా?"

"తెలుసు."

"అయితే చిరునామా చెపుతారా?"

"చిరునామా నాకు తెలియదు. నా కారులో దింపాను. నా డ్రైవర్‌కి యిల్లు తెలుసు."

"ఇల్లా? హోటలా?"

"ఇల్లే."

"అయితే దయచేసి మీ డ్రైవర్ని అడిగి అడ్రసు చెపుతారా?"

"అడ్రసు డ్రైవర్‌కి కూడా తెలియదు. డ్రైవర్ని మీ దగ్గరికి పంపిస్తాను. ఇల్లు చూపిస్తాడు. మీరు ఎక్కడున్నారో చెప్పండి."

"చాలా థాంక్స్. నేను హోటల్ హాలిడేస్‌లో ఉన్నాను. గది నెంబరు 79. పేరు రాజు."

"పదిహేను నిముషాల్లో మా డ్రైవర్ వస్తాడు" అన్నాడు హీరాలాల్.

రాజు కాచుకున్నాడు. తలుపు తట్టిన చప్పుడు కాగానే తెరిచాడు.

"నేను హీరాలాల్ గారి డ్రైవర్ని. చంద్ బాషా."

"నేనే రాజుని. అయ్యగారితో రైలులోంచి దిగిన సూర్యప్రకాశ్ అనే ఆయన్ని ఎక్కడ దింపావో గుర్తుచెప్పగలవా?"

"బైకుల్లా ప్రాంతంలో. వీధిపేరు యింటినెంబరు తెలియదు. రండి తీసుకెళతాను.

"వస్తున్నాను" అని రాజు అతనితో బయలుదేరాడు.

డ్రైవరు కారు ఎక్కమని రాజుతో చెప్పగానే రాజు ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"అర్జంటు పనిమీద ఎక్కడికో వెళ్ళాలిట. వెంటనే మిమ్మల్ని అక్కడ దింపి రమ్మన్నారు అయ్యగారు" అని డ్రైవర్ చెప్పగానే రాజు కారు ఎక్కాడు.

బైకుల్లాలో ఓ వీధిలోకి తీసుకెళ్ళి "ఇదే సార్ ఇల్లు లోపలికి వెళ్ళి అడగండి" అన్నాడు డ్రైవర్.

రాజు కారు దిగి, డ్రైవర్‌కి థాంక్స్ చెప్పి తలుపు తట్టాడు.

లావుగా ఎర్రగా వున్న ఓ మనిషి వచ్చి తలుపు తీశాడు.

"సూర్యప్రకాశ్ అనే ఆయన ఉన్నారా?" అడిగాడు రాజు.

"ఉన్నారు. రండి" అని లోపలికి తీసుకెళ్ళి ఒక గదిలో కూర్చోపెట్టి "ఇప్పుడే వస్తారు. స్నానం చేస్తున్నారు" అని చెప్పాడామనిషి. రాజు సోఫాలో కూర్చున్నాడు. రెండు నిముషాల తర్వాత యిద్దరు గదిలోకి వచ్చారు. ఒకతను షేక్‌హాండ్ యిస్తున్నట్టు చెయ్యి జాపి ముందుకి వచ్చాడు. రాజు చెయ్యి అందించగానే రాజు చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని ముందుకి లాగాడు. వెంటనే రెండో మనిషి రాజుని వెనకనించి ఛాతీమీద చేతులు బిగించి పట్టుకుని "ఆవ్! ఆవ్"అని కేకేశాడు. వెంటనే యింకో మనిషి వచ్చి రాజు చేతులూ, కాళ్ళూ కట్టేశాడు. తర్వాత రాజు జేబులు వెతికి పిస్తోలు, తాళం చెవులు, కాగితాలు తీసుకున్నాడు. తననెందుకు వీళ్ళు అలా బంధించారో రాజుకి అర్థంకాలేదు. డాక్టర్ని హత్యచేసిన సూర్యప్రకాశ్‌కి యింతమంది ఎందుకు సహాయం చేస్తున్నారో అంతకన్నా అర్థంకాలేదు. డాక్టరు శ్రీనివాస్ హత్యతో ఇంతమందికి సంబంధం ఉందా?

ఫుల్‌సూటులో వున్న మనిషి గదిలోకి వచ్చి కుర్చీకి తాళ్ళతో కట్టబడి వున్న రాజుని పరీక్షగా చూసి "నా విషయం నీకెలా తెలిసింది?" అడిగాడు.

రాజు నవ్వి "నాకేకాదు. మద్రాసు పోలీసులకీ, డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌కీ, యీ ఊరి పోలీసులకి కూడా తెలుసు. నన్ను ఇలా బంధించినంత మాత్రాన తప్పించుకోగలననుకోకు" అన్నాడు ధీమాగా.

"నేను తప్పించుకోగలనో లేదో తర్వాత చూద్దాం. ముందు నీ విషయం ఆలోచిద్దాం. నా ఉనికి నీకెలా తెలిసింది?" అడిగాడు.

"అంత కష్టమేం కాదు. ఫస్టుక్లాసులో, నీ పేరుతో బర్తు రిజర్వు చేయించుకుని, ప్రయాణం చేస్తే ఎందుకు తెలియదు?"

"ఆ విషయం కాదు. అసలు నా మీద మీకు అనుమానం ఎందుకు కలిగింది?"

"డాక్టరుని హత్యచేసిన చోటినుంచి కాలినడకన వెళుతున్నప్పుడు ఒకతను నిన్ను చూశాడు. గిండీ స్టేషన్ వద్ద నువ్వు ఆపిన లారీ డ్రైవర్ చెప్పాడు. హోటల్ లగ్జరీలో నీ విషయం తెలిసింది."

"వాట్ యీజ్ దిస్. హత్యా? డాక్టర్ శ్రీనివాసా? ఎవరతను?" అడిగాడు సూర్యప్రకాశ్.

రాజు నవ్వి "తెలియనట్లు నటించినంత మాత్రాన ఎవరు నమ్ముతారు?" అన్నాడు.

సూర్యప్రకాశ్ రాజుని తీక్షణంగా కళ్ళల్లోకి చూసి "మిస్టర్ రాజూ! మీరు నిజమే చెపుతున్నారా? నిజంగా డాక్టర్ శ్రీనివాస్ హత్య గురించి దర్యాప్తు చేస్తూ నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చారా?" అడిగాడు.

రాజు తలవూపాడు.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ఎవరో నాకు తెలియదు. నేను గిండీ రైలు స్టేషన్ వద్ద నిలుచోలేదు. నేను హోటల్ లగ్జరీకి వెళ్ళలేదు. హత్య ఎప్పుడు జరిగిందన్నారు?" అడిగాడు.

"జూలై 14వతేదీ రాత్రి."

"వెరీ గుడ్ జూలై 14వ తేదీ సాయంకాలం నేను తిరుచునాపల్లికి చేరుకున్నాను. ఆ రాత్రంతా తిరుచునాపల్లిలో వుండి, మర్నాడు పొద్దున్న పదిగంటలకి విమానంలో బయలుదేరి, మద్రాసు వచ్చి మధ్యాహ్నం ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో బొంబాయికి బయలుదేరాను. కనుక మీరు చెప్పిన డాక్టర్ని నేను హత్య చేసి ఉండడం అసంభవం" అన్నాడు సూర్యప్రకాశ్.

"అది నిజమైతే నిరూపించండి" అన్నాడు రాజు.

"నిరూపిస్తాను. అంతటితో మీరు ఇక నా విషయం మరిచిపోతారా?"

రాజు నవ్వి "మీరు నిజంగా నిర్దోషులైతే ఎందుకు యిలా గూండా మల్లే దౌర్జన్యం ప్రదర్శించారు?" అడిగాడు.

సూర్యప్రకాశ్ విసుగ్గా రాజుని చూసి "ఆ విషయమే మరిచిపొమ్మన్నాను" అంటుండగా లావుగా, పొట్టిగా, ఎర్రగా వున్న మనిషి గదిలోకి వచ్చి "ఏమిటి ప్రకాశ్ వీళ్ళకి ఎలా తెలిసిందిట?" అడిగాడు.

"ఏదో హత్యకేసు దర్యాప్తు చేస్తూ తప్పు సూచనలను అనుసరించి నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు యితను మద్రాసు నుంచి హీరా" అన్నాడు సూర్యప్రకాశ్.

అతను హీరాలాల్ అనీ, తనని ఆ యింటికి పంపించిన మనిషి అతనేననీ రాజు గ్రహించాడు. సూర్యప్రకాశ్‌కి నిజంగా యీ హత్యతో సంబంధంలేదా? అతను చెప్పినట్లు తప్పు సూచనలని అనుసరించి తను యీ సూర్యప్రకాశ్ కోసం వచ్చాడా?

సూర్యప్రకాశ్, హీరాలాల్ వీళ్ళకి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ హత్యతో సంబంధం లేకపోయినా ఏవో అక్రమమైన పనులు చేస్తున్నారు. అందుకే తనని చూసి అంత భయపడి బంధించారు.

"అవును. తప్పుతోవన పడి వచ్చి ఉండాలి సూర్యప్రకాశ్ అనే పేర్న అదే రోజు, యింకో మనిషి ఆ రైలులో ప్రయాణం చెయ్యడం మన దురదృష్టం. యితని దురదృష్టం" అన్నాడు హీరాలాల్.

"ఇప్పుడు యితన్ని ఏంచేద్దాం?" అడిగాడు సూర్యప్రకాశ్.

"ఏం చేస్తాం? వదిలేస్తే పోలీసులకు చెపుతాడు. పోలీసులు మన విషయం దర్యాప్తు చేస్తే అంతా బయటపడిపోతుంది. లక్షలకి లక్షల రూపాయలకి సంబంధించిన వ్యాపారమాయె మనది. వీణ్ణి ఎలా పోనిస్తాం?"

"పోనివ్వక ఏం చేస్తాం? ఇక్కడ ఎంతకాలం బంధించి ఉంచుతాం?" అడిగాడు సూర్యప్రకాశ్.

"బంధించి ఉంచడం దేనికి? దారాకీ, గులాబ్‌కీ చెప్పామంటే అయిదు నిముషాలలో మనిషిని మాయం చేస్తారు" అన్నాడు హీరాలాల్.

"అటువంటి పని వద్దు. హత్యలు చెయ్యడం నాకిష్టం లేదు."

"నాకూ ఇష్టంలేదు. తప్పనిసరి అయినప్పుడు ఏం చేస్తాం?"

"అందరం జైలుకి వెళతాము."

"ఇతని వాగ్దానం యిస్తాడేమో? మన విషయం పోలీసులకి చెప్పనని."

"ఇతను వాగ్దానం నమ్మడం ఎలా? ఇక్కణ్ణించి తిన్నగా పోలీస్ కమీషనర్ ఆఫీసుకి వెళితే ఏం చెయ్యగలం. ఈ యుగంధర్‌కీ, అతని అసిస్టెంట్‌కీ పోలీసులతో చాలా స్నేహం. తప్పదు. వీణ్ణి ఫైసల్ చెయ్యవలసిందే"

సూర్యప్రకాశ్‌కి యిష్టం లేకపోయినా ఏం చెయ్యలేక మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

హీరాలాల్ డ్రైవర్ని పిలిచి అతనికి ఏదో చెప్పాడు. డ్రైవర్ వెళ్ళిపోయాడు. సూర్యప్రకాశ్, హీరాలాల్ అక్కడే రాజుకి ఎదురుగా కూర్చున్నారు.

రాజు వాళ్ళనే పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. సూర్యప్రకాశ్‌ని దబాయిస్తే దడిసే మనిషే కానీ హీరాలాల్ సులభంగా బెదిరే మనిషికాడు. రాజు చేతులు కదిపి చూశాడు. చాలా గట్టిగా కుర్చీకి బిగించారు. ఊడతీసుకోవడం సులభం కాదు. ఎవరో గూండాలని పిలవమని చెప్పివుండాలి హీరాలాల్. వాళ్ళు రాగానే తనని వాళ్ళకి అప్పచెప్పి వెళ్ళిపోతారు వీళ్ళు. పాతికకో, పరకకో హత్యలు చేసే గూండాలుంటారు యీ ఊళ్ళో. గూండాల చేతిలో చిక్కిన తర్వాత వాళ్ళనించి తప్పించుకోవడానికి అవకాశం ఉండదేమో? అంతలో ఇద్దరు గదిలోకి వచ్చారు. బిగుతుగా వున్న పైజామాలు, షర్టు వేసుకున్నారు. రాజుని పరీక్షగా చూశారు. హీరాలాల్‌కి సలాం చేశారు.

"వీణ్ణి ఫైసల్ చెయ్యండి" అని చెప్పి హీరాలాల్ సూర్యప్రకాశ్‌తో వెళ్ళిపోయాడు. వెంటనే యిద్దరు గూండాలూ రాజు దగ్గరికి వచ్చారు. ఒకడు కత్తి తీశాడు. రాజుని పరీక్షగా చూస్తున్నాడు ఎక్కడ పొడుద్దామా అన్నట్టు. అంతలో హీరాలాల్ మళ్ళీ గదిలోకి వచ్చి "ఇక్కడకాదు, ఎక్కడికయినా తీసుకెళ్ళండి" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. వాళ్ళు తలలూపారు.

ఒకడు వెళ్ళి నిముషం తర్వాత ఒక పెద్ద గోనెసంచి తీసుకువచ్చి రాజుని తలమీద పిడికిలితో కొట్టాడు రాజు కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. తల తిరుగుతోంది. తనని కుర్చీనించి విడదీసి, గోనెలో పడేస్తారని మాత్రం తెలుసు. అంతే స్పృహ పోయింది.

15

యుగంధర్ హోటల్ పాలెస్ ముందు కారు ఆపి, దిగి లోపలికి వెళ్ళగానే తెల్లని పాంటు, తెల్లని షర్టు వేసుకున్న ఆజానుబాహుడు యుగంధర్ దగ్గరకి వెళ్ళి "నేనే ఇన్‌స్పెక్టర్ శివణ్ణ. గ్లాడ్ టు మీట్ యు సార్" అన్నాడు.

యుగంధర్ షేక్ హాండ్ ఇచ్చి "ఇక్కణ్ణించి జయంతీ, ఆమె భర్తా ఏ ఊరు వెళ్ళారో తెలిసిందా?" అడిగాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ తల విదిలించి "లేదు జూలై 18వ తేదీ పొద్దున్న గది ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయారుట."

"టాక్సీలోనే వెళ్ళివుండాలిగా?" అన్నాడు యుగంధర్.

"కనుక్కుంటాను. టాక్సీలో వెళ్ళివుంటే ఎక్కడికి వెళ్ళిందీ తెలుసుకోవడం కష్టంకాదు అనుకుంటాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"జయంతి, సూర్యప్రకాశ్ బస చేసిన కాటేజీ కుర్రాడు వుంటే ఒకసారి పిలిపించండి. మాట్లాడాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

ఎర్రగా వున్న పద్దెనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు వచ్చాడు.

"పద్దెనిమిదొవ నెంబరు కాటేజీలో ఉన్నవాళ్ళు నీకు జ్ఞాపకం ఉన్నారా?" అని అడిగాడు యుగంధర్.

"అవును సార్. భార్యాభర్త. రెండు రోజులున్నారు. ముందు ఆమె వచ్చింది. ఆమె రాత్రి ఎప్పుడో వచ్చాడు."

యుగంధర్ జయంతి ఫోటో చూపించి "ఈమేనా?" అడిగాడు.

"అవును."

"ఆమె కూడా ఉన్నతను ఎలా ఉన్నాడు? ఆనవాలు ఏమైనా చెప్పగలవా?"

"నేను సరిగా చూడలేదు సార్."

"ఏం? రెండురోజులు కాటేజీలో ఉన్నా సరిగా ఎందుకు చూడలేకపోయావు?

"నేను కాఫీ తీసుకెళ్ళడానికి లోపలికి వెళ్ళినప్పుడూ అతను నీళ్ళగదిలోనో, పడకగదిలోనో ఉండేవాడు."

"ఒక్కసారి కూడా నువ్వు చూడలేదా? అయితే ఎవరో మొగాడున్నాడని ఎలా చెప్పగలవు?"

"నీళ్ళ గదిలోంచి ఆమెని ఒకసారి కేకేశాడు. ఇంకోసారి ఆమె టిఫిన్ ఏం కావలని అడిగితే అతను పడకగదిలోంచి జవాబు చెప్పాడు. ఒకసారి అతని కాళ్ళు చూశాను. దినపత్రిక చదువుతున్నాడు. మొహానికి అడ్డంగా ఉంది" అన్నాడు కుర్రాడు.

"వాళ్ళిద్దరూ అసలు బైటికి వెళ్ళలేదా?"

"లేదు సార్ కాటేజీలోంచి ఆ రెండు రోజులూ కదలలేదు సార్."

"కాటేజీ ఖాళీ చేసేటప్పుడయినా నువ్వు అతన్ని చూడలేదా?"

"లేదు సార్. టిక్కట్లు కొనడానికి అతను తెల్లారే, యింకా బాగా వెలుగు రాకముందే రైలు స్టేషన్‌కి వెళ్ళాడని ఆమె చెప్పింది. టాక్సీలో ఆమె ఒంటరిగా వెళ్ళింది."

యుగంధర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. తను ఎక్కడికి వెడుతున్నదీ, ఎక్కడుంటున్నదీ జయంతి దాచడానికి ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. దాపరికం ఏమీ లేకుండా ప్రవర్తించింది. సూర్యప్రకాశ్ అనే అతను మాత్రం దోషి మల్లే ప్రవర్తించాడు. పట్టపగలు తన మొహం చూపించడానికి భయపడ్డాడు.

ఇద్దరూ కలిసి బెంగుళూరు వచ్చి, రెండు రోజులుండి హోటల్లోంచి బయటికి కదలకపోవడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

"నేను టాక్సీ డ్రైవర్ని పట్టుకుని వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళ్ళినదీ తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాను" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శివణ్ణ.

"థాంక్స్! దయచేసి ఆ సహాయం చేసిపెట్టండి. నేను హోటల్లోనే ఉంటాను" అని యుగంధర్ తను బసచేసిన హోటల్‌కి వెళ్ళాడు.

బొంబాయి రైలు ఎక్కిన సూర్యప్రకాశ్ బొంబాయికి వెళ్ళలేదన్నమాట. ఏ అర్కోణంలోనో దిగి బెంగుళూరు వెళ్ళాడు. రాజు అనవసరంగా బొంబాయిలో అతనికోసం వెతుకుతూ ఉంటాడు.

యుగంధర్ టెలిఫోన్ తీసి "పర్టిక్యులర్ కాల్ ఎక్స్‌ప్రెస్, బొంబాయి, హోటల్ హాపీడేస్, మిష్టర్ రాజు" అని చెప్పి రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments